

31980L0154

1980.2.11.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 33/1

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1980. január 21.)

a szülésznői oklevelek, bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, illetve a letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(80/154/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49., 57. és 66. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés alapján az átmeneti időszak végétől tilos az állampolgárságon alapuló hátrányosan megkülönböztető elbánás a letelepedéssel és a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban; mivel az állampolgárságon alapuló egyenlő elbánás elve különösen a szülésznői hivatás gyakorlásához szükséges bármilyen engedély megadására, illetve a szakmai szervezetekben vagy testületekben történő bejegyzésre vagy tagságra vonatkozik;

mivel mindazonáltal a szülésznői tevékenységgel kapcsolatos, letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítése érdekében szükségesnek bizonyul egyes rendelkezések bevezetése;

mivel a Szerződés alapján a tagállamok nem nyújthatnak olyan támogatásokat, amelyek torzíthatják a letelepedés feltételeit;

mivel a Szerződés 57. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell elfogadni az oklevelek, bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről;

mivel az oklevelek kölcsönös elismerésével egyidejűleg rendelkezéseket kell hozni a szülésznőképzés feltételeinek összehangolására; mivel ez az összehangolás a 80/155/EGK irányelv ⁽⁴⁾ tárgyát képezi;

mivel a tagállami jogszabályok előírják, hogy a szülésznői tevékenység megkezdéséhez és folytatásához szülésznői oklevél megszerzése szükséges;

mivel a képzésről szóló tanúsítvány birtoklása tekintetében az ilyen képzések használatát csak a származási tagállam nyelvén vagy azon tagállam nyelvén kell engedélyezni, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hiszen az oklevelek kölcsönös elismeréséről szóló irányelvben foglaltak nem szükségszerűen jelentik azt, hogy az ilyen oklevelek által lefedett képzések egyenértékűek lennének;

mivel az ezen irányelv nemzeti hatóságok által történő alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok előírhatják, hogy annak a személynek, aki megfelel az irányelv által előírt képzési követelményeknek, a képzésről szóló bizonyítvány mellett a származási országa, illetve annak az országnak, ahonnan érkezett, a

⁽¹⁾ HL C 18., 1970.2.12., 1. o.

⁽²⁾ HL C 101., 1970.8.4., 26. o.

⁽³⁾ HL C 146., 1970.12.11., 17. o.

⁽⁴⁾ HL L 33., 1980.2.11., 8. o.

hatáskörrel rendelkező hatóságától származó igazolást kell benyújtania, amely igazolja, hogy az adott képzési bizonyítvány ezen irányelv hatálya alá tartozik;

mivel a szolgáltatásnyújtás esetében a szakmai szervezetben vagy testületben történő bejegyeztetés vagy tagság követelménye, tekintettel arra, hogy ez a fogadó országban helyhez kötött és állandó jellegű tevékenységgel kapcsolatos, a szolgáltatást nyújtani kívánó személy számára tevékenységének átmeneti jellege miatt kétségekívül akadályt jelentene; mivel e követelményt ezért el kell törölni; mivel azonban ebben az esetben ellenőrizni kell a szakmai szabályok betartását, s ez a szakmai szervezetek vagy testületek feladata; mivel e célból a Szerződés 62. cikke alapján rendelkezni kell arról, hogy az érintett személy számára előírassák, hogy az általa nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos adatokat szolgáltatson a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára;

mivel tekintettel a megfelelő jellem és jó hírnév követelményére, különbséget kell tenni a szakmai tevékenység megkezdésével, illetve folytatásával kapcsolatos követelmények között;

mivel ami az alkalmazottként tevékenykedő szülésznőket illeti, a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ nem állapít meg a megfelelő jellemre és jó hírnévre, a hivatás gyakorlására vagy az érintett szakterületekhez tartozó megnevezések használatára vonatkozó különleges rendelkezéseket; mivel a tagállamok megítélése alapján ezek a szabályok mind az alkalmazottként, mind az önállóan tevékenykedő személyekre alkalmazandók vagy alkalmazhatók; mivel a szülésznői tevékenységet minden tagállamban szülésznői oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez kötik; mivel az ilyen tevékenységeket a szülésznők szakmai karrierjük során alkalmazottként, önállóan, illetve mindkét minőségükben gyakorolják; mivel ezen irányelv kiterjesztése szükségesnek tűnik az alkalmazott szülésznőkre is, hogy e szakemberek Közösségen belüli szabad mozgását a lehető legnagyobb mértékben ösztönözzék,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

HATÁLY

1. cikk

(1) Ezen irányelv hatálya a 80/155/EGK irányelv 4. cikkének sérelme nélkül az egyes tagállamok által meghatározott, a következő megnevezések alapján folytatott szülésznői tevékenységekre terjed ki:

⁽¹⁾ HL C 257., 1968.10.19., 2. o.

a Német Szövetségi Köztársaságban:

- „Hebamme”;

Belgiumban:

- „accoucheuse/vroedvrouw”;

Dániában:

- „jordemoder”;

Franciaországban:

- „sage-femme”;

Írországban:

- midwife;

Olaszországban:

- „ostetrica”;

Luxemburgban:

- „sage-femme”;

Hollandiában:

- „verloskundige”;

az Egyesült Királyságban:

- midwife.

II. FEJEZET

SZÜLESNŐI OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANUSÍTVÁNYOK

2. cikk

(1) A tagállamok elismerik egy másik tagállam által a 80/155/EGK irányelv 1. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének megfelelően és a 3. cikkben található felsorolásban szereplő, a tagállamok állampolgárainak odaítélt szülésznői okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, ha azok megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- legalább hároméves nappali tagozatos szülésznőképzés:
  - egyetemre, illetve felsőoktatási intézménybe való felvételre jogosító oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány, illetve ennek hiányában ezekkel egyenértékű ismeretszintet tanúsító okirat birtokában, vagy
  - ha a képzést olyan szakmai gyakorlat követte, ami alapján az ezen irányelv 4. cikkében említett bizonyítványt ítélték oda,

- legalább két éves vagy 3 600 órás nappali tagozatos szülésznőképzés a 77/452/EGK irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkében említett általános ápolónői oklevél, bizonyítvány, vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány birtokában,
- legalább 18 hónapos vagy 3 000 órás nappali tagozatos szülésznőképzés olyan ápolónői oklevél, bizonyítvány vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány birtokában, amely a 77/452/EGK irányelv 3. cikkében említett általános ápolói tevékenységre jogosít fel, és amelyet olyan szakmai gyakorlat követ, amire az ezen irányelv 4. cikkében hivatkozott bizonyítványt kiadták.

(2) A tagállamok területükön az általuk elismert okleveleket, bizonyítványokat és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat az önálló szülésznői tevékenység megkezdése és folytatása tekintetében ugyanolyan hatályúnak tekintik, mint azokat, amelyeket saját maguk ítélnék oda.

3. cikk

A 2. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok az alábbiak:

a) a Német Szövetségi Köztársaságban:

- az állami vizsgabizottság által odaítélt „Hebammenprüfungszeugnis”,
- a Német Szövetségi Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságai által odaítélt igazolások, amelyek tanúsítják, hogy az 1945. május 8. után a Német Demokratikus Köztársaság hatáskörrel rendelkező hatóságai által odaítélt oklevelek az első bekezdésben felsoroltakkal egyenértékűek;

b) Belgiumban:

az állam, vagy a „Jury central” által létesített, vagy elismert iskolák által odaítélt „diplôme d'accoucheuse/vroedvrouwdiploma”;

c) Dániában:

a „Danmarks Jordmoderskole” által odaítélt „bevis for bestået jordmodereksamen”;

d) Franciaországban:

az állam által odaítélt „diplôme de sage-femme”;

e) Írországban:

az „An Bord Altranais” által odaítélt szülésznői bizonyítvány (certificate in midwifery);

f) Olaszországban:

az államilag elismert iskolák által odaítélt „diploma d'ostetrica”;

g) Luxemburgban:

a vizsgabizottság döntését követően az egészségügyi miniszter által odaítélt „diplôme de sage-femme”;

h) Hollandiában:

az államilag kijelölt vizsgabizottság által odaítélt „vroedvrouwdiploma”;

i) az Egyesült Királyságban:

a hivatalos szülésznői jegyzékbe történő felvétel igazolása (certificate of admission to the Roll of Midwives), amit Angliában és Walesben Anglia és Wales Központi Szülésznői Testülete, Skóciában Skócia Központi Szülésznői Testülete, Észak-Írországban pedig Észak-Írország Ápolónői és Szülésznői Tanácsa ítél oda.

4. cikk

A 2. cikkben előírt igazolást annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságai adják ki, amelyből a külföldi állampolgár származik vagy érkezik. A hatáskörrel rendelkező hatóság az érintett tagállamnak igazolja, hogy az igazolás birtokosa a szülésznői bizonyítvány megszerzése után megfelelően teljesítette a szülésznői gyakorlatot kórházban vagy más, erre a célra jóváhagyott egészségügyi intézményben, az alábbiakban meghatározott ideig:

- a 2. cikk (1) bekezdése első francia bekezdésének második francia albekezdésében előírt esetben két évig,
- a 2. cikk (1) bekezdése harmadik francia bekezdésében előírt esetben egy évig.

III. FEJEZET

SZERZETT JOGOK

5. cikk

(1) A tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a tagállamok által az ezen irányelv közzététele előtt, illetve az azt követő hat év folyamán kiadott szülésznői okleveleket, bizonyítványokat vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat egy tagállam állampolgárai esetében, akiknek szülésznői oklevelük, bizonyítványuk vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványuk nem felel meg a minimális képzés 80/155/EGK irányelv 1. cikkében megállapított követelményeinek, ha a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három évig ténylegesen és jogszerűen gyakorolta az adott tevékenységet.

⁽¹⁾ HL L 176., 1977. 7. 15., 1. o.

(2) A tagállamok elegendő bizonyítékként ismerik el a tagállamok által az ezen irányelv hatálybalépése előtt odaítélt születésnői okleveleket, bizonyítványokat vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat egy tagállam állampolgárai esetében, akiknek születésnői oklevelük, bizonyítványuk vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványuk megfelel a minimális képzés 80/155/EGK irányelv 1. cikkében megállapított követelményeinek, de az ezen irányelv 2. cikke alapján csak a 4. cikkben említett szakmai gyakorlatról szóló igazolással együtt ismerhetők el, ha a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább két évig ténylegesen és jogszerűen gyakorolta az adott tevékenységet.

IV. FEJEZET

A TUDOMÁNYOS CÍMEK HASZNÁLATA

6. cikk

(1) A 15. cikk sérelme nélkül a fogadó tagállamok biztosítják, hogy ha egy tagállam állampolgára megfelel a 2. és 5. cikkben megállapított feltételeknek, jogosult a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak, ahonnan érkezett, a nyelvén használni az illető állam törvényes tudományos címeit vagy – ahol az alkalmazható – azok rövidítéseit, ha ezek nem azonosak a szakmai megnevezésekkel. A fogadó tagállamok előírhatják, hogy a cím után fel kell tüntetni a címet odaítélő intézmény vagy vizsgabizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, használt tudományos cím a fogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amely abban a tagállamban olyan kiegészítő képzést tesz kötelezővé, amelyet az illető személy nem végzett el, a fogadó tagállam előírhatja, hogy az illető személy a fogadó tagállam által meghatározott megfelelő formában használja a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, alkalmazott címet.

V. FEJEZET

A SZÜLETÉSZNŐI TEVÉKENYSÉGGEL KAPCSOLATOS, LETELEPEDÉS ÉS SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁNAK TÉNYLEGES GYAKORLÁSÁT ELŐSEGÍTŐ RENDELKEZÉSEK

A. Kifejezetten a letelepedés szabadságával kapcsolatos rendelkezések

7. cikk

(1) Az a fogadó tagállam, amely az állampolgárai számára megfelelő jellem és jó hírnév tanúsítását teszi kötelezővé, amikor ők

először kezdenek meg valamely, az 1. cikkben említett tevékenységet, más tagállamok állampolgárai vonatkozásában elegendő bizonyítékként fogadja el a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott igazolást, amely tanúsítja, hogy az illető megfelel a tagállamnak a tevékenység megkezdéséhez előírt, megfelelő jellemre és jó hírnévre vonatkozó követelményeinek.

(2) Ha a származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem írja elő a megfelelő jellem és jó hírnév tanúsítását azoktól a személyektől, akik az adott tevékenységet első alkalommal kívánják gyakorolni, a fogadó tagállam előírhatja a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak az állampolgárai számára, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hatósági erkölcsi bizonyítvány, vagy ennek hiányában a származási tagállamnak, vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kibocsátott egyenértékű dokumentum benyújtását.

(3) Ha a fogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely a területén kívül még azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez az eset befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli megkezdését, tájékoztathatja erről a származási tagállamot, vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valóságát. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a fogadó tagállamot az ennek következtében az általuk kiadott igazolásokkal vagy dokumentumokkal kapcsolatban szükséges eljárásokról.

(4) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

8. cikk

(1) Ha egy fogadó tagállamban olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés van hatályban, amelynek a megfelelő jellemre és jó hírnévre vonatkozóan megállapított követelményei fegyelmi eljárásról rendelkeznek az 1. cikkben említett tevékenységnek során elkövetett súlyos szakmai visszaélés vagy bűncselekmény elkövetése miatti elítélés esetére, a származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, továbbít a fogadó tagállamnak minden szükséges információt az érintett személlyel kapcsolatos minden szakmai vagy közigazgatási jellegű intézkedésről vagy lefolytatott fegyelmi eljárásról, illetve a számára kiszabott büntetésekről, amikor foglalkozását a származási tagállamban, vagy abban a tagállamban gyakorolta, ahonnan érkezett.

(2) Ha a fogadó tagállamnak tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli folytatását,

tájékoztathatja a származási tagállamot, vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

12. cikk

A származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valóságát. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a fogadó tagállamot az ennek következtében az (1) bekezdésnek megfelelően továbbított információval kapcsolatos intézkedéseikről.

(3) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

9. cikk

Ha egy fogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy bármilyen szülésznői tevékenységet csak a fizikai és mentális egészségről szóló igazolás birtokában lehet megkezdeni vagy folytatni, az illető tagállam elfogadja ennek bizonyítékaként a származási tagállamban, vagy az abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, előírt dokumentum bemutatását.

Ha a származási tagállam, vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem támaszt ilyen jellegű követelményeket azokkal szemben, akik a szóban forgó tevékenységet kívánják megkezdeni vagy gyakorolni, a fogadó tagállam elfogadja az ilyen állampolgároktól az illető állam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a fogadó tagállamban kibocsátottal egyenértékű igazolását.

10. cikk

A 7., 8. és 9. cikk alapján kiállított dokumentumok a benyújtásukkor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

11. cikk

(1) A 7., 8. és 9. cikk alapján a szülésznői tevékenység megkezdésében érdekelt személyre vonatkozó engedélyezési eljárást a lehető leghamarabb, de legfeljebb az ahhoz kapcsolódó dokumentumok benyújtását követő három hónapon belül be kell fejezteni, az eljárás befejezése utáni bármilyen jogorvoslat miatti késedelem sérelme nélkül.

(2) A 7. cikk (3) bekezdésében és 8. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az újbóli vizsgálat iránti kérelem felfüggeszti az (1) bekezdésben megállapított időszakot.

A megkeresett tagállamnak három hónapon belül választ kell adnia.

A válasz kézhezvételekor, vagy a határidő lejárta után a fogadó tagállam folytatja az (1) bekezdésben említett eljárást.

Ha egy fogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet csak eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat letétele után lehet megkezdeni vagy folytatni, azonban más tagállamok állampolgárai nem tehetnek ilyen esküt vagy nyilatkozatot, az illető tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy ezzel egyenértékű eskü- vagy nyilatkozatformát ajánljon fel az érintett személynek.

B. Kifejezetten a szolgáltatásnyújtással kapcsolatos rendelkezések

13. cikk

(1) Ha egy tagállam kötelezővé teszi saját állampolgárai számára, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet csak szakmai szervezet vagy testület engedélyével, illetve tagsága vagy bejegyzése mellett lehet megkezdeni vagy gyakorolni, az illető tagállam a szolgáltatások nyújtása tekintetében felmenti e kötelezettség alól más tagállamok állampolgárait.

Az érintett személy ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel nyújthat szolgáltatást, mint a fogadó tagállam állampolgárai; különösen a tagállamban érvényes szakmai és igazgatási jellegű szabályok vonatkoznak rá.

Ha egy fogadó tagállam a második albekezdés alapján rendelkezéseket fogad el, vagy olyan tények jutnak a tudomására, amelyek sértik ezeket a rendelkezéseket, haladéktalanul tájékoztatja az érintett személy letelepedése szerinti tagállamot.

(2) A fogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára, hogy a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban előzetes nyilatkozatot tegyen a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál, ha a szolgáltatásnyújtás a tagállam területén történő tartózkodással jár együtt.

Sürgős esetekben ezt a nyilatkozatot a szolgáltatásnyújtás után a lehető legrövidebb időn belül meg kell tenni.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján a fogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára egy vagy több dokumentum benyújtását a következő adatokkal:

- a (2) bekezdésben említett nyilatkozat,
- igazolás arról, hogy az érintett személy törvényesen végzi az adott tevékenységet a letelepedése szerinti tagállamban,
- igazolás arról, hogy az érintett személy az adott, az irányelvben említett és a szolgáltatásnyújtáshoz megfelelő egy vagy több oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítések megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkezik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott dokumentum vagy dokumentumok a benyújtásukkor nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

(5) Ha a tagállam egyik állampolgárát vagy egy másik tagállam állampolgárát, aki a területén letelepedett, átmenetileg vagy véglegesen részben vagy egészben megfosztja attól a jogtól, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet folytasson, ennek megfelelően gondoskodnia kell arról, hogy átmenetileg vagy véglegesen visszavonja a (3) bekezdés második francia bekezdésében említett igazolást.

14. cikk

Ha a fogadó tagállamban a társadalombiztosítási rendszer keretében biztosított személyeknek nyújtott szolgáltatással kapcsolatban a biztosító intézményekkel való elszámoláshoz kötelező az adott társadalombiztosítási intézménynél történő bejegyzés, az illető tagállam felmenti a más tagállam területén letelepedett, egyéb tagállamok állampolgárait abban az esetben, ha a szolgáltatás nyújtásához az érintett személynek utaznia kell.

Az érintett személyek azonban előre, illetve sürgős esetben utólag tájékoztatják ezt a testületet a nyújtott szolgáltatásokról.

C. A letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos közös rendelkezések

15. cikk

Ha a fogadó tagállamban az 1. cikkben említett tevékenységgel kapcsolatos szakmai megnevezések használata szabályokhoz kötött, más tagállamok olyan állampolgárának, aki eleget tesz a 2. és 4. cikkben megállapított feltételeknek, a fogadó tagállamnak azt a szakmai megnevezését kell használnia, amely abban az államban megfelel az általa teljesített képesítési feltételeknek, és a rövidített megnevezést kell használnia.

16. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintett személyek megkapják a szükséges tájékoztatást a fogadó tagállam egészségügyi és társadalombiztosítási jogszabályairól, illetve ahol alkalmazható, szakmai etikai szabályairól.

E célból a tagállamok tájékoztatási központokat hozhatnak létre, amelyekről az érintettek megszerezhetik a szükséges információt. Letelepedés esetén a fogadó tagállamok kötelezővé tehetik a kedvezményezettek számára e központok felkeresését.

(2) Az (1) bekezdésben említett központokat az érintett tagállamok azokon a hatáskörrel rendelkező hatóságokon és testületeken belül hozhatják létre, amelyeket a 20. cikk (1) bekezdésében meghatározott időn belül kell kijelölniük.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy indokolt esetben az érintett személyek – saját és betegeik érdekében – megszerezzék azokat a nyelvi ismereteket, amelyek foglalkozásuk gyakorlásához szükségesek a fogadó tagállamban.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Megfelelően alátámasztott kétség esetén a fogadó tagállam előírhatja, hogy a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai igazolják az illető tagállamban kiadott, és a II. és a III. fejezetben említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok hitelességét és azt a tényt is, hogy az érintett személy eleget tett a 80/155/EGK irányelvben megállapított képzési követelményeknek.

18. cikk

A 20. cikk (1) bekezdésében előírt határidőn belül a tagállamok kijelölik az oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok, illetve az ezen irányelvben említett dokumentumok kibocsátására vagy fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságokat vagy testületeket, és erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

19. cikk

Ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni a tagállamok azon állampolgárainak esetében is, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket a 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően alkalmazottként gyakorolják vagy gyakorolni fogják.

20. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a kihirdetésétől számított három éven belül megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

21. cikk

Ha egy tagállam bizonyos területeken jelentős akadályokba ütközik ezen irányelv alkalmazásakor, a Bizottság az adott állammal együttműködve megvizsgálja az akadályokat, és kikéri a legutóbb a 80/157/EGK határozattal ⁽¹⁾ módosított 75/365/EGK határozat ⁽²⁾ alapján létrehozott közegészségügyi vezető tisztviselők bizottságának véleményét.

Szükség esetén a Bizottság megfelelő javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

22. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1980. január 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. MARCORA

⁽¹⁾ HL L 33., 1980.2.11., 15. o.

⁽²⁾ HL L 167., 1975.6.30., 19. o.